Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26139
Copyright: Admont, Benediktinerstift

factū. habens ferrū cubitale. ⁊ rotunditatē de plumbo
in modū spere in ipsa sūmitate dicit etiā ⁊ ignē habere
in affixū. hoc autē telo pugnat de turrib; q̄s falas dici ma
nifestū est. Juuenalis. ē sulis ante falas delfinorq; colunas.
A falis g dicta ē falarica sic a muro muralis. Sane falaricam
lucanus dic. nerui mitti tortilib; ⁊ quada machina ut nē
uibrata falarica neruis. Virg. ū ait. Turnū manu falaricā
iaculasse. Pilas arma iaculor atq; telor atorquendo ut
emittendo uocata de quib; lucan. Signa pares aquilas & I
pila minantia pilis. cui singulare pilū dr. Telum uocat.
sedm grā ethymologiā ΑΠΟΤΟΥΤΗΚΟΤΕΗ. quicqd lon
ge iaci potē. quāquā abusiue dicat & gladius. ut ē illud.
At tū hoc telū mea quo ui dexta usat. ꝓpprie autē telū a lon
gitudine dictū. unde ⁊ mustelā dicim qd longior sit q̄
mus. Cuspis hastilis armata acesprte. dicē qd ē uirgulta.
Virg. Et pastorale pfixa cuspide. Ovidū. ꝓpprie autē cuspis
posterior pars haste est. De Sagitta. vi.

Sagitta a sagaci ictu. i. uelocī ictu uocata. Pennis
enī ferē quasi auis. ut celerī morsꝑcurrat ad hoīem.
his primū cretenses usi s. quib; penne ut dixim ideo ad
glutinant ut leues sint ⁊ pūolent captos. Spicula s sagittē
ut lancee breues ab spicar specie nuncupatē. Scorpio est
sagitta uenenata arcu ut tormētis excussa quē dū ad ho
minē uenerit uirus quo figit infundt. unde ⁊ scorpio
nomen accepit. De Pharetra. vii.

Pharetra sagittar tecā aferendo iacula dicta. sic ⁊ fere
trum ubi funus deferē. quē idcirco ethimologiā com
munē habent. quia pharetra mortē. feretrū mortuum
portat. Corit ꝓpprie s arcuū tecē sic sagittar pharetre.